

مولانا:

بُد عُمُرًا نَامَ اِيْنَجَا بِيْتِ پَرَسَنَتِ
لِيْكَ مَوْءِنٌ بُوْر نَامَشْ دَرِ السَّنَتِ

فهومرآتک فی رؤیتک نفسک، وأنت مرآته فی رؤیته اسماء و ظهور احکامها. از شرح فصوص الحکم
پس حضرت - جلّت عظمتہ - آینه تو باشد تا در او مطالعه ذات خویش
کنی، و تو آینه حق باشی تا در تو مشاهده اسماء و ظهور احکامش کنی از آنکه به
وجود ظاهر می گردد اعیان ثابتہ و کمالاتش، و به اعیان ظهور می یابد اسماء وجود و
احکام صفاتش؛ چه محل سلطنت اسماء الهی اند. و اشارت حضرت نبوی - صلی اللہ
علیہ و سلم - ہم به این معنی است اَعْنَى بِه رُوْیْتِ بِنْدَه ذَاتِ خُوْدِ رَا دَر مَرَاتِ حَقِّ وَ
مَشَاهِدَةُ حَقِّ اَسْمَاءِ وَ صِفَاتِ خُوْدِ رَا دَر مَرَاتِ بِنْدَه، اَنْجَا [کِه] کَفْت: «المؤمن مرآة
المؤمن». و مؤمن نامی است از نامهای حق - سبحانه و تعالی -